

inden for hvilken vi tilstræber at forbedre dette forhold.

15. De Allierede har til stadighed taget foringen med hensyn til at udvikle begrebsgrundlaget for våbenkontrol og har påpeget områder, hvor de forhandlende parter har haft fælles interesse i at opnå et gensidigt tilfredsstillende resultat under varetagelse af alles legitime sikkerhedsinteresser.

16. Der er blevet gjort historiske fremskridt i de seneste år, og vi ser nu udsigter til yderligere væsentlig fremgang. I vor beslutsomme indsats for at mindske den overdrevne vægt af den militære faktor i Øst-Vest-forholdet og for i stigende grad at erstatte konfrontation med samarbejde kan vi nu fuldt ud udnytte våbenkontrollens muligheder som et instrument i forandringens tjeneste.

17. Vi opfordrer medlemmerne af Warszawa-pagtorganisationen til at slutte sig til os i fremskynede bestræbelser for at undertegne og iværksætte en aftale, som vil forøge sikkerheden og stabiliteten i Europa gennem en reduktion af de konventionelle væbnede styrker. For at gribe den enestående mulighed, der er for hånden, har vi til hensigt at fremlægge et forslag, der vil udbyde og udvide de forslag, som vi lagde på bordet ved åbningen af CFE-forhandlingerne den 9. marts*). Vi vil

- nedfælde enighed på grundlag af de overgrænser, der allerede er foreslået i Wien, for kampvogne, pansrede tropetransportkøretøjer og artilleripjecer, som de to alliancer besidder i Europa, idet alt tilbagetrukket materiel skal tilintetgøres. Overgrænserne for kampvogne og pansrede mandskabsvogne skal bygge på de forslag, der allerede er fremlagt i Wien; de definitions-mæssige spørgsmål i forbindelse med artilleripjecerne udestår det at løse;
- udvide vort nuværende forslag til også at indbefatte reduktioner på begge sider ned til ens overgrænser på et niveau 15 pct. under Alliancens nuværende beholdning af helikoptere og af alle landbaserede kampfly i zonen fra Atlanten til Ural, idet alt tilbagetrukket materiel skal tilintetgøres;
- foreslå en 20 pct.s nedskæring i kampstyrken af de amerikanske stationerede tropper og en

heraf følgende overgrænse på ca. 275.000 for amerikansk og sovjetisk personel i land- og luftstyrker stationeret uden for nationalt territorium i zonen fra Atlanten til Ural. Denne overgrænse indebærer, at Sovjetunionen reducerer sine styrker i Østeuropa med ca. 325.000 mand. Tilbagetrukne amerikanske og sovjetiske styrker skal demobiliseres;

- tilstræbe en sådan aftale inden for seks måneder til et år og gennemføre reduktionerne før 1992 eller 1993. I overensstemmelse hermed har vi instrueret Alliancens arbejdsgruppe på højt niveau for konventionel rustningskontrol om at færdiggøre den videre udarbejdelse af dette forslag, herunder dets verifikationselementer, således at det kan fremlægges ved åbningen af den tredje runde af CFE-forhandlingerne, der begynder den 7. september 1989.

18. Vi anser præsident Bush's opfordring til et »åben himmel«-regime for et vigtigt initiativ, der har til hensigt at forbedre tilliden mellem staterne gennem rekognosceringsflyvninger og at bidrage til gennemsigtighed i militære aktiviteter, til våbenkontrol og til offentlighedens bevidstgørelse. Det vil blive underkastet grundige studier og vidtrækkende konsultationer.

19. I overensstemmelse med de principper og målsætninger, der er opstillet i vort »Omfattende Koncept for Våbenkontrol og Nedrustning«, som vi har vedtaget under dette møde, vil vi forsætte med at anvende våbenkontrol som et middel til at forøge sikkerheden og stabiliteten på det lavest mulige niveau af væbnede styrker og at styrke tilliden gennem yderligere hensigtsmæssige forholdsregler. Vi har allerede demonstreret vort engagement i disse mål: såvel gennem forhandlinger som gennem ensidige handlinger, der siden 1979 har ført til reduktioner på mere end en tredjedel af de nukleare beholdninger, der er tildelt SACEUR i Europa.

I retning af et udbygget partnerskab

20. Nu hvor Alliancen går ind i sit femte årti, vil vi besvare udfordringen til at forme vort indbyrdes forhold på en sådan måde, at det svarer til de nye politiske og økonomiske realiteter i 1990'erne. Når vi gør det, erkender vi, at grundlaget for vor sikkerhed og vor velstand – og for